

## **У име Оца и Сина и Светога Духа!**

Долазећи овамо браћо и сестре и улазећи у ову дежевску долину осетили смо посебан благослов и посебну благодат Божију у овоме крају. А тек овде дошавши у ову нашу најновију, скромну али Богом благословену светињу посвећену светом Симеону Мироточивом оснивачу Српске државе који је у овоме крају ударио темељ тој држави, ми осећамо заиста неизмерну радост и благодарност и захвалност Богу. Ове године наш народ и наша Црква прославља деветстотина година од рођења светог Симеона Мироточивог. Велики јубилеј али прослава није како би требало да буде. Мислим да је овај овде дом Божији, ова мала капела посвећена његовом имену једно мало уздарје њему за све што је учинио у нашем народу и за наш народ. И данашња ова служба овде заједно са вама браћо и сестре испуњена је благодарношћу Богу и молитвама светом Симеону Мироточивом да нас не презре, да нас не остави, да нас не напусти јер смо ми ипак његови потомци ма какви да смо и недостојни њега и његовога имена. Али по милости Божјој и његовим светим молитвама ето још увек опстајемо овде.

Он је био родоначелник нашег рода у сваком погледу. И у вери правој и у Бога али и у прогонству за ту веру јер је и он доживео многе неправде у своме животу и од своје браће и од непријатеља својих; био је у тамницама, понижаван, изругиван, али га је Бог узвисио и прославио више од било којег из рода нашега. У близини овог места налази се још једно свето, веома свето место, место рођења Светога Саве I архиепископа Српскога, село Мишчићи. Нажалост ова света места овде као и остала наша места и наше светиње, нарочито на Косову и Метохији, доживљава један назадак.

Многи народ напушта ова света места, одлазе на друге стране тражећи себи хране на њивама глади што би рекао свети владика Николај. Оставивши хлеб живота Господа Христа, наше светиње, наше свете претке, и отишли да траже тамо где га не могу наћи.

Благодарим Богу, оцу Висариону али и свима вама браћо и сестре који сте се потрудили заједно са њим да подигнете овај овде још недовршени, али даће Бог да се доврши, дом Божији, овај манастир посвећен светом Симеону Мироточивом јер има црква посвећених њему, има његових задужбина али манастира који су посвећени њему у нашем народу још нема. Ово је први тај манастир који је посвећен у његову част и његово свето име. Нека би Господ молитвама светог Симеона Мироточивог и светитеља Саве и осталих светитеља из рода нашега, од њихових времена па до наших дана, до светог владике Николаја и оца Јустина Ћелијског, нека би Господ погледао милостиво на народ наш, укрепио нас на путу Божијем, на путу спасења, на путу истинског исповедања вере православне. Да је чувамо и очувамо онакву какву нам је Господ предао преко светих апостола, преко светих Отаца и преко нашега Светога Саве.

Ово је мало стадо сабрано овде али Господ је рекао: „Где су двоје или троје сабрани у име моје ту сам и ја међу њима.“ Нема сумње да је данас Господ овде са свима нама сабраним браћо и сестре, заједно са светим угодницима из рода нашега и осталим светитељима Божијим које наш народ прославља свакога дана, једнога, двојицу или више њих. Данашње Свето Јеванђеље говори о тој милости Божијој, о милостивном Самарјанину који је показао љубав према ближњему своме који је запао био у његову међу разбојнике, који су га опљачкали, израњавили и оставили полумртва на путу.

Пролазили су званичници тадашњег народа, тадашње цркве свештеник прошао, па левит прошао, они који су били позвани да служе Богу и своме народу, видели су га али су прошли мимо њега не обративши пажњу и не пруживши му никакву помоћ. Тек када је наишао један странац, за Јевреје странац, Самарјанин, који виде тога несретника на путу сажали му се и указа му милост, преви му ране, зали уљем и вином, посади га на своје кљусе, одведе у гостионицу, плати гостионичару да се о њему побрине док не оздрави.

Ето то је та љубав према ближњему своме, јер тај законик који је данас пришао Господу да га куша и питао га: Шта да чиним да добијем живот вечни? И рекао је две велике заповести Божије. Кад га је Господ упитао шта пише у закону, шта читаш, како читаш? Јер је био законик, био је школован човек он је одговорио: Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, свом душом својом, свом снагом својом и свим умом својим, и ближњег свога као самога себе. Господ га похвали, право си рекао. То чини и ти и бићеш жив. А он будући да је пришао са мишљу да куша Господа Христа упита га: Добро а ко је мој ближњи? И онда Господ исприча ову потресну причу о милостивном Самарјанину, о томе човеку који беше запао међу разбојнике, и упита га он: Шта мислиш од оне тројице људи који прођоше мимо рањеника ко је његов ближњи био? Па каже онај ко се смисловао на њега! Ето то је то. Ближњи је нама сваки човек, сваки у невољи, сваки у страдању, сваки у прогонству. Према свима треба указати милост и разумевање, све оно што треба човеку као човеку учинити. Негледајући ни ко је по народности ни ко је по вери. Једини када је вера у питању онда ту постоји разлика, постоји граница докле се може ићи докле се не може ићи, преко које границе се не сме прећи.

Дакле, људима као људима треба чинити све, ако треба и живот свој положити за њега, али када је вера у питању онда се не може жртвовати низашта на овоме свету. Зато је и говорио често отац Јустин *све за Христ̄а, Христ̄а низашт̄а!* То је и свети Симеон Мироточиви показао, тим путем је ишао и свети Јоаникије Девички кога такође данас славимо као великога угодника Божијега из рода нашега и сви светитељи Божији су тако радили. Чували су веру православну, исповедали је устима и потврђивали животом својим и крвљу својом. То Господ браћо и сестре очекује и од нас данас када је вера православна угрожена. Можда више него икада раније, јер је раније било појединих јереси које су квариле поједина учења хришћанске вере али данашња јерес, јерес екуменизма јесте јерес која уништава саме темеље вере православне, Цркве Божије и води народ у пропаст, води у заблуду, води тамо где нема спасења, води нас у земљу недођију и на њиве глади.

Нека би Господ молитвама светог Симеона Мироточивог, преподобнох Јоаникија Девичког, светитеља Саве и осталих светитеља Божијих и пророка Авакума из Старога Завета светитеља да би нам помогао да и ми будемо и останемо на путу светосавском, на путу Божијем, на путу исповедања праве вере и животом по тој вери, да бисмо били удостојени да припремимо себе у овоме посту Божићњем за сусрет са богомладенцем Христом а Он нас да прими у Царство своје небеско и да нам дарује живот вечни, да и ми тамо са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник и данашње ово свето место.